

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Med Bladet vedkommende ja som: Indsendelse, Adreterorandinger o. s. v. adresseret "Stjernen" Dannebrog, Redaktsn.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registrede Breve.

For Penge der sendes i Løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementbøge.
C. H. Christensen, Fremont, Neb.
R. A. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
G. R. Johnson, Minden, Neb.
R. Christensen, Garden, Kansas.
H. S. Gruusberg, Hampton, Neb.
O. G. Kobby, Deerfield, Dane Co., Wis.
F. Paulson, U. V. Depot, Cheyenne, Wyo.
G. R. Knudsen, Davenport, Vancastr Co. Neb.
W. R. Pader, Atcon, Colo.
A. V. R. Spangberg, Room 50, A. T. & S. R. Build., Lopeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer saas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker til tude.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementpenge.
Peter Ebbeson, Udg.

John M. Thurston siger at han er i Favor af frit Solo. Men hvorfor gaar han da ikke til Ohio og belliger Stumpen imod McKinley?

Det er snart ikke for tidligt for dem af „Stjernen“s Abbonetter, vi paa Grund af fejllagen Høst sidste Efteraar gav Hensland til nærværende Efteraar, begynder at tænke paa Juidrikslen af deres Løfter. Skjøv vi hele Sommeren har „Luget paa Rabben“ har vi givet Jolk et første Klases Blad til en billigere Pris end nogen anden Udgiver; vi har baaret med dem, som havde Misnæft eller intet Arbejde i Hjør. Nu begynder Farmeren at saa Penge for sin Sed og Ar bejderen Daglon, og vi synes at vor Dofortleer saa meget Paafljønnelse værd, at de Par Dollars, man stjder os, skulde være noget af det første Gjøld, som betales.

Udstillingsdirektionen i Chicago har anvendt en god Del af sidste Uge paa at sige „Nej“. De har sagt nej til W. Giffel, som tilbød at bygge et 1500 Fod højt Taarn for halvdanden Million. En anden Frankmands Tilbud er ogsaa blevet afslaaet. Han ønskede Bevilling til at anlægge en luntig D. ide i Midjigan-Soen lige ud for Jackson Park, hvoopaa han vilde anlægge et veritabelt Monte Carlo omfattende alle Spilleheledets Tiløkkeller. For at saa Tilbudet tilhød han en mill. Dollars i Kontanter. Men Direktionen sat Satan og en mill. Dollars bag sig og sagde nej og atter nej. Spil skal efter deres Mening i Le være en af Udstillingens Tiløkkeller.

„Norden“ er meget ilde tilfreds med den Platform, som det independent Parti i Nebraska vedtog. Bladet, der tidligere har været reformnoentligt, synes nu at det er „uforstandigt“ af Jolket at forlange uindskrænket Selvmonning, Affkaffelse af Nationalbankerne, Udledelse af Papirpenge i tilstrækkelig Mængde til Landets Behov og at Regjeringen skal eje og selv bestyre Jernbaner og Telegrafslinjerne. Men vil den Hære „Norden“ ikke være saa snil at forklare, hvo der for det er uforsandigt af Jolket at fremstille sine berettigede Fordringer? Det er ingen Sag at lise med løse Paastãnde, men Bekæftelsen derpaa — lad os saa høre den. For os naar det som Jolket først nu har saet den Forsand, det for længe siden burde have.

Korporations Lovferne har i denne Tid svært travlt med at bilde Jolk ind, at der hersker en stor Familjefjord i det independent Parti i Nebraska. For Juelbillet fortæller de, at der hersker et bitert personligt Jendstamb mellem to af Partiets fremragende Mænd, Jay Burrows og Gen. Van Wyck. Det er en grundløs Ustãndhed. Begge disse Mænd var paa Konventionen i Hastings, og de talte for Partiets Prinsipper og formændede paa det indstændigste til Samhold. Mænd kan naturligvis have Meningsforfjelse, maafe endogsaa bitter personlig Bitterhed sig imellem; men det spiller ingen Rolle i denne store politiske Dofland. Jay Burrows er en Mand med en stor Hjerne, og er et indflydelsesrigt

Medlem af dette store Parti. General Van Wyck har været en Naan i Statens og Nationens Politit, af hvilket høemfomhelst maatte være stolt; dog kunde ingen af disse Mænd, selv om de var saa til Sinds, kopper denne mægtige Bevægelses Fremgang. Den kapitalistiske Presse gjorde vist Klogere i ikke at spille sin Tid paa at fortælle Farmerne og Arbejderne om den „store Strid“, som dens glimrende, men lidt upaalidelige Fantasi, har skabt mellem Jolkpartiets begavede Medlemmer.

Om trent samtidig er der udkommet to Bøger, som omhandler Kvinden. Disse to Bøger indtager to hvoandre modsatte Synspunkter. Den ene foreslaar at Kvinden skal overlades enhver tænklig Frihed, i Lovden at gifte sig med en hel Snes Mænd. Den anden vil omgjorde det saage Skjøv med en kinefisk Mur af Afstãnd og Hemsfo, der faktisk vil fratage hende af den Frihed, hun nu nyder. Men Kvinde er Jndivider og bør ikke behandles som Planter i en Have. Begge de antydebe Retninger er latterlige. Tag den gyldne Middelvej; Kvinderne er all right. De udretter lige saa meget som Mændene for Verdens Veldigeholbelse. Lad dem nyde den Frihed, de tilkomme, men dog ikke mere.

Joseph Walter Edgerton, Nebraska's næste Højesteretsdommer, blev født paa en Farm i Morgan Co., Ohio, 1856. Studerede i Quaker Seminar, og studerede Lov 1877 paa et Homelead i Furnas Co., Nebraska. I 1879 fik han af Dommer Gaslin Bevilling paa at praktisere som Sagsfører. Kort herefter forlod han Farmen og nedvatte sig som Sagsfører i Arapahoe. I 1882 flyttede han til Polk Co., og praktiserede der indtil 1887, da han flyttede til Syd-Omaha. I to Aar var Edgerton assisterende Co.-Advokat i Douglas Co., og han har i en Termin fungeret som City-Advokat for Syd-Omaha. Indtil '83 var han Republikaner, men var da bleven saa fied af Jernbanepolitikken, at han valgte at gøre fælles Sag med Antimonopolistene. I 1886 var han Union Labor-Partiets Kandidat for Højesteretsdommer; hans Opponent var Maxwell paa republikansk Side og Mungler paa demokratisk Side. 2 Aar senere var han samme Partis Kandidat for Kongresmand, og i 1890 var han det independent Partis Kandidat for General-Advokat.

Sidste Uge gav vi et Dmids af det træffende Svar, som Stormester Dech gav Jernbaneraadet. Dilworth sparede ikke; men en anden af „Sekretarerne“ — J. B. Johnson, en tidligere Redaktør af et Stalwart republikansk Blad, — tilstrev Dech et meget personligt Brev, hvori han (Johnson) ligefem tager Jernbanerens Sag i forsvær. Han bestjlder Dech for at beslutte sig paa at opvakte „Factihad“ og „monte politisk Kapital“, og betegner ham som en „verdiøs Agitator, der ingen Pengeinteresse har paa Spil“, og en „grov Dreng med et nyt Viltbørn“ og en hatofnes lignende udsløjgte Titler. Hans Frettesteelse ubarter sig til de mest gemene Grosheber, og han ender med at kalde Mr. Dech og hans Parti for nogle „unkelige Ignoranter“. Man skulde rigtignot synes at det er rettemligt fiont Stykke, at en Drivert, som Jolket lønner for at sidde i en Højelsstol og holde sin Mund, benytter sin Stilling til saaledes at ooerfve et politisk Parti.

Paa denne flammelige Epistel, der egentlig ikke fortjentes at værdisges med et Ord, giver Dech et kort og affarbigende Svar. Det er overbevisende den trættelystne Sekretar om, at Jernbaneraadet ikke har mere Tante om at defatte sig med Taksterne end en Lobbyist har om at indlade sig paa Samvittighedsnød. Han tilker ham den velbekendte Sandhed, at man i Statsbudgetet i Lincoln ikke regner Jernbaneraadet for andet end en vældig Spøg, og deres „Udfølgelser“ anses som en latterlig Farce.

Distrikts-Konventioner.

I den forløbne Uge har der i Nebraska været afholdt flere velbesøgte independent Julittskonventioner. De gamle Partier har endnu ikke foretaget nogen Nomination, men i Juelksen af deres Holdingen indtager de en afsventende Holdning, indtil de ser hoav de bedst kan gjøre under Omstãndighederne. Sandhplignis vil de gaa i Kompagni derom det rigtig kniber for dem. 11te Distrikts independente Julittskonvention fandt Jredags Aftes Sted i Burwell. Konturanfæu mellem Kandidaternes Benner var ikke ringe, og en animeret Forhandling trak ud til Morgens smaa Timer. Stemningen var harmonisk, og Konventionen valgte et Par stærke, rene Kandidater (Som be-

Jend vælger nemlig dette Distrikt to Dommere). Med Undtagelse af Hooker var alle Countierne repræsenteret, og Konventionen bestod af en intelligent Samling Mænd. Følgerne blev foreslaet som Kandidater: Dogle fra Greeley, Mary fra Valley, Bartley fra Garfield, Norman fra Valley, Welch fra Blaine, Thompson fra Hall og Carter fra Loup. Medens Kom teen havde Valgbrevene under Behandling, lod Forfæmningen sig underholde af Kandidaternes ved Tale, hvori disse gjorde Rede for deres politiske Prinsipper og Virksomhed. Paa 5te Ballot fik John Thompson fra Hall 35 St. ud af 68, og blev erklæret for Konventionens første Kaarling. Hans Nomination blev derpaa gjort ensflemmig. Under den Nomination udvilede der sig en mere spændt Interesse, og først paa 9de Ballot blev T. R. Bartley erklæret for valgt. Han fik 40 St. ud af 68. Jolk i Almindelighed indbrømme, at dette er et stærkt Tidst. Mr. Thompson er det ældre Medlem af det velbekendte Sagsførerfirma Thompson Bros. i Grand Island og en gammel Antimonopolist. Mr. Bartley er en yngre Mand med tre Aars Præktis og den nuværende County-Advokat i Garfield County.

Konventionen i 10. Distrikt samlede forr. Onsdags i Minden, og den „store Kamp“ er forbi. Politikerne antog at Kampen laa mellem John Nagan og gamle Dommer Gaslin, men heri blev de narret. Ingen af de to blev foreslaet; men paa 10. Ballot faldt Nominationen paa Beall fra Harlan Co. Hans største Rival var Schafer fra Phelps; han fik 34 St. De andre foreslaede var Fletcher fra Franklin, Mc Rena fra Webster og Hewitt fra Adams. For Afflemningen toges underfret Kandidaterne følgende Løfte:

„Jeg forpligter mig herved til fuldt og ubedt at støtte Jolkpartiets Prinsipper og den paa Cincinnati-Konventionen vedtagne Platform, og jeg forsiger mig herved al Trofkab til baade det republikanske og demokratisk Parti.“

Jred B. Beall er født i Illinois 1854. Han studerede Lov i Chicago, og kom til Nebraska i '82 og har siden boet og praktiseret sin Profession i Alma, Harlan Co. Han er for Uden County-Advokat.

Den independent Konvention for det Trediste distrikt, som bestaar af Countierne Douglas, Burt, Washington og Sarpy, samlede i Jordags i Omaha. Dette er den Del af Staten, hvor Partiet er jagst og Konventionen var forholdsvis lille for et Distrikt af den Størrelse. Allen Root og B. D. Strickler mente, at man burde søge Kandidaterne blandt dem i de gamle Partier, som helbde til independent Side, af den Stund Partiet ikke havde det nødvendige Materiale i sin Midte. Dette blev gjort, og et upartisk Tidst bestaaende af Kandidater fra de to gamle Partier blev stillet i Marken. Kandidaterne ere: L. N. Osborne fra Blair og T. W. Winahan, Lee Gfelle, A. N. Ferguson, Geo. A. Wagner, H. J. Davis og Frank Irvine fra Douglas Co.

Krigen i Chili endt.

Det afgjorende Slag falder Tyrannen Balmaceda, og Jolkpartiet fejrer. Hovedstaden indtagen af Kongresspartiet.

Det langvarige Dprer i den sydamerikanske Republik Chili synes : u at have naaet sin Ende, hvis man tør tro de Meddelelser, som Herald's Korrespondent har sendt, og de maa vel anses som nogenlunde paalidelige. „Stjernen“ har tidligere fortalt om Præsident Balmaceda's tyranniske og grufulde Fremgangsmaade, en Fremgangsmaade, der endelig har bragt den større og bedre Del af Chilis Befolkning imod ham. I de sidste Uger har Dprererne eller Kongresspartiet, som det kaldes sig, fordi selve Landets lovgivende Forsamling stod i Epidfen derfor, konfetteret sine Tropper omkring Hovedstaden Valparaiso for at rette det sidste afgjorende Slag imod Tyrannen Balmaceda. Træfninger mellem de to Hære foregik dogligt hele forrige Uge, og i lang Tid syntes Styrfen at være lige del. Men i Jredags modtog For. Staters Statsdepartement følgende Kabelgram fra For. Staters Konsul McCreary i Valparaiso:

„Valparaiso, 28. Aug. — Et Slag fandt Sted udenfor Staden i Morges. Regjeringstropperne blev slaet fuldstændigt. Store Tab paa begge Sider. Staden har overgivet sig til Oppositionen, men for Ordensens Skyld er den i Hænderne paa de amerikanske, tyske, engelske og franske Admiraliter. De fej-

rende Tropper holder nu sit Jndtog i Staden.“

Kongresspartiets Affsendinge i Washington modtog samme Dag følgende Kabelgram:

„Jaque, 28. Aug. — Balmaceda er sloaet for anden Gang i Dag. Efter Sejren forblev Kongresspartiets Styrfen uden for Staden. Valparaiso blev overgivet til den tyske Admiral, som atter overleverede Staden isjføle Kongresspartiets Ordre. Nebdel dette til For. Staters Regjering.“

Vaade Amerita, England og Frankrig anser Røbeberne om Balmacedas Nederslag for paalidelige, isjvnt de forskelligke chiliske Gesandter paastaar, at Meddelelserne derom er falske. De har ikke modtaget officiel Underretning derom, men det kan jo saa let forklares, naar man hører, at Balmaceda greb til Flugten, da Nederlaget stræde ham i Møde.

J europæiske Kredse synes Udfaldet af Krigen at møde almindelig Tilfredsstillelse, og Magterne vil uden Tvivl hurtig anerkende den nye Regjering. Iser i England har der været stærk Sympathi for Dprererne, og naar Krigen indre Historie kommer frem for Dagens Lys, vil det formentlig vise sig, at selve Englands Krigsministerium har ledet Dprerpartiets Bevægelse.

Arbejderspørgsmaalet.

Der tales og skrives om Arbejderspørgsmaalet i det uendelige; endog i Kapitalistbladene behandles det; men intet Knder, thi det er et af Livets mest vigtige Problemer. Det er et Spørgsmaal mellem Ret og Uret, mellem Humanitet og Brutalitet, ja mellem Liv og Død.

En foreslaar et Midde for dets Løsning og en anden et andet. Dette er for saa vidt i sin Orden. Naar man skal domme efter de fremsatte Hvoerier og Metoder, som anbefales i de forskelligke Bevægelses Bøger og Tidsskrifter, da maa det indbrømmes, at de, trods enkelte Afvigelse, ere vel beregnede paa at løse nogle af de haarde Knuder.

De uretfærdige Planer og Systemer sat i Værk af de saa mod de mange er saa opvørende, at den tilsvarende Harme, som disse fremkalder, vil i en nær Fremtid omstyre dem.

Mennesket er af Naturen human og godmodig; men dybt i dets Sjæl bor et Rødsbegreb, om end det slumrer hos mange. Da Negerlavet fandt Sted blev den menneskelige Natur i høj Grad indbigneret, men først efter Philantropen — sande Menneskevenner — havde argumenteret og rasoneret i Tale og Skrift i en langere Aarrække. Det var Frihedens Sed de udsaaede, og Jolket blev endelig vakt fra Ligegyldighed og Slummer. Som de opvørende Gruksomheder mod de hjælpeløse Negre blev bekendt af Mafsen, i samme Forjold vakktes en naturlig Harme i alle Menneskenes Blyst, og Uretfærdigheden mod Negrene banlystes endelig i den Form.

Men med Vandepunktet kom det farlige Juelbik. Den store, dumme, dorste Mafse tænkte: nu er den hellice Grav vel forvaret, og dermed holdt den Silde, brat sig en Perial og lagde sig til at sove igjen — den sov Dorstighedens Svov.

Men vor Tids unaturlige Pengespkulanter sov ikke. Tvertimod, de benyttede dem af Mafsens Rus og Slummer; og de smuede Lanfer og lagde dem om Hænder og Fødder paa deres egne Brødre — Mænd og Kvinder af deres egen Race — ja endog de smaa Børn, som skulde have været sendt i Skole, blev lænkebundne til Fabrikernes Maskiner og Hjul. Det var nu den hoide Træl i Stedet for den forte Slave.

Mens den hoide Slave stod lænkebundet, sang hans listige Tyraner Frihedslange for ham og holdt patriotiske Foredrag for ham, for om muligt at styre ham tilfreds; thi han mærkede snart, at Træller af hans egen Race var af en mere urolig og opvakt Natur end den forte Slave.

Nu vakktes de hoide Slaver af Soonen, men idet de gnider Dinene, mærkede Lanterne. Bevidstheden om Lanternes Træl og Onfset om at saa dem fjernt kaldte man

Ko-operation. Nogle Arbejdere have hørt, at Arbejderspørgsmalets Løsning beror paa Ko-operation, og der er dem, der mene, at om en Snes eller et halvt hundrede Arbejdere gif i Kompagniskab og oprettede en Kjobmandsforretning, saa vilde Arbejderspørgsmalets Løsning derved være vel begyndt. Oh, ja saamænd, det var en Begyndelse som en Spand Vand øst op af haaret var Begyndelsen til at tomme det.

Sikkerligt, vi skal have Ko-operation! Men det er hele Jolket, der skal Ko-operere. Farmer's Alliance, Haandværkeres Alliance og kort sagt alle, som producere, skal Ko-operere. Vor Ko-operation eller Samvirken skal grundes paa ubdift Retfærdighed mod alle og paa universalt Broderskab. Husk dette! Disse to Betingelser er Grundelementet for al jand Reformasjon og den absolute Plan for al Verdens Jrefse.

Det bedste af alt er, at vi er stærkt paa Vej til hemimod Maalet. Trods Kjøvl og Splid, Brøvl og Rid mellem de mange forskelligke Arbejderbevælgelser saa er Farmer's og Citizens Alliance født til Verden; født for at vellygne og oprejse!

For at vise hoav denne Bevælgelse kan gjøre, saasnart den bliver lidt stærkere, skal det ansøres, hoav Arkansas Dispach meddeler om fransk Politik for 20 Aar siden. (Læseren vil behage at erindre, at Farmer's Alliance fordrer, at Regjeringen skal udløse Penge til sine Borgere med 2 pro. Cent. pr. Anno.)

„Just efter den fransk-tyske Krig i 1870 ublaante Frankrig alle de Penge, som dets Agerdyrkere havde god Brug for til 1 pEt. Hvad gjorde Bønderne med dem? Deres Hjem, som mere eller mindre vare blevene ødelagde under Krigen, istandsattes. De producerede en overordenlig Mafse Sød og Frugt; udførte deres Produkter efter en storartet Mafseflet og fik en Dverflood paa Guld. Resultatet var, at inden 3 Aar var Tysklands Forbringer paa Frankrig paa 1 billion, 5 hundrede millioner Dollars betalt; den individuelle Gjæld til Regjeringen var betalt og 600 millioner Dollars i Guld fandtes i Regjeringens Skatkammer. Efter at al Gjæld var betalt etableredes Fabrikker, som gav Bektæftigelse for alle Arbejdsclasser. I Frankrig findes ingen Penge-Kristofrati og ingen Jernbanekonge. 97 pEt. af Befolkningen er ikke alene gjældbri men i forbedrende Omstãndigheder. I Frankrig findes saa eller ingen Vlofsugere. Den Klasse kan ikke trives, saa lang Tid at Agerdyrkere og Haandværkere kan saa, hoav Penge de behøve fra Regjeringen paa ovennævnte Bilkar. Ingen Vagabonder i Frankrig; thi Fabrikanten har Arbejde nok for enhver, der er villig til at arbejde.“

Ko-operation eller Alliance? Ja vist skal vi have det indført i Amerika. Det er Amerikas Stam, at vi ikke har høvt det for længe siden. Men bedre sent end aldrig. Lad Amerika lære denne for Samfundet saa nyttige Lektie af Frankrig, af England men i Serbesleshed af vort lille Jød-land, Danmark, med sine tusinde Andels-Mejerier, Jælles-Mejerier og Jælles-Slagterier; hvoersa, joavid vi paa Afstãnd kan isjvone, enhver saar det fulde Udbytte af sine Produkter.

Kabelgram.

(Uge: Dverfjet fra Udlandet.)

Keiserens Skjag.

Det har været en Sensation i Berlin, at Keiseren har begyndt at bære Juidskjøg. Det har ganke forandret hans Ansigts Udtryk. Det Hoovod, som skinnede frem af den unge Herfens skarp atribiede Ansigts-træk, er nu formilde af det lysebrune Skjag, med hvilket hans Mafsefæt glæder Hoffet og Jolket. Han ligner nu mere sin Fader, Keiser Friedrich.

Lige siden den unge Wilhelm besteg Tronen har det været Jdeal for enhver tyff Ungerfønd, som kunde saa hvide Moustacher til at vofte paa sin Dverlæbe, at ligne Keiseren saa nær som muligt. Nu bliver disse utallige Ansigt forvandlede. Barbererne har faaet et Bink om, „Keiserens Skjag“ nu er paa Mode; men forelsbig vil der blive Trætte om Keiserens Skjag; thi det er endnu for kort til at afgjøre, om han vil bære det spidst, delt eller afstude. Alvortlige Jolk tager Keiserens Skjag som et Tegv paa, at han er kjed af at gjælde for „den unge Keiser“, og gjør derfor alt for at forhøje sin Værdighed som Mand og Monark.

Tyrerne hunger efter Brød.

Den tyske Regjering begynder at hælde til den Anskuffe, at Mennesket ikke vel kan leve uden Brød. Ministeriet belærer sig paa at ophæve Korntolben, og formentlig vil dette bliue gjort saa hurtigt under Arbejde varende Landbrugsstatistik bliue færdig. Juidtertid bliue

der iagttaget alle mulige Forholdsbegre for Lettelsen af det ved de høje Ragnriser forsaarlagede Træl. Vore Juelksuetner forbydes paa det strengeste. Rigtsbanterne har saet Juidsmagt til at avancerende Penge paa Kornlagre i Moskva indtil to Treojedele af verdien, og Importører har selvøjgelig gjort sig hoav de kan, for at fylde Kornmagasinerne. De socialistiske og jolkelege Væder og Agitationen i den proletariske Presse anses som den Magt, der tvunger Regjeringen til at tage disse høje bemælige Strid.

Udlandet.

Belgien.

— Fra Brüssel meddeles, at den amerikanste Udstillingskomite i Wandsjø havde en Samtale med Handelsministeren, og at baade Belgien og Holland vil lade sig repræsenterere paa Chicago-Udstillingen.

Mexicamerita.

— Guatemala's finansielle Stillig er over at vadee usel. I tre Maanedes har Soldaterne ikke saet deres Føning. Der er stor Mangel paa Juelksmidler i Guatemala By; selvfølgelig bliver Befolkningen megen Nød.

Rusland.

— En i Proovinzen Kajan bosiddende Præst skrifer til Pall Mall Gazette at den dorevørende Almue lider stor Nød, og mange fulter bogstavelig som Jølge af mislykket Høst. I deres Fortvilelissest at holde Sjæl og Legeme sammen har flere grebet til Græs og Blade som Jødemiddel. Mange er nu i en døende Tilstand. En uidevarende Uro volder blandt de fattige Classer, og Dprer frygtes.

Frankrig.

— M. Ribot, den franske Udenrigsminister, har fra den serbiske Regjering modtaget en Note med Henyn til Tysklets Indgreben ad diplomatit Vej mellem Bulgarien og Serbien. Tyrfket har nemlig protesteret imod, at Serbien samler Tropper ved den bulgarit Græns, angiveligt for Manøvre. Ribot raadebe Serbien til at vogte sig for at foretage fornærmelige Demonstrationer mod Bulgarien.

Australien.

— Damperne „Gambier“ og „Casley“ løb Jredags Morges sammen inden for Port Philip. „Gambier“ blev ramt midt i skibet, „Casley“ og f-nt paa 50 Minuter. En frygtelig Forviring paa fulgte; de fleste af Passagererne sov i deres Køjer, og uden at give sig Tid til at trække i Klæderne styrede de efter Vaadene. Men der var ingen Tid til at sætte Vaadene ud, og da Damperne gik til Bunds tog den med sig 5 Raubæter og 15 Mellemdækspassagerer samt 6 Matrofer. „Casley“ holdt sig nær til Stødet og reddede mange af Passagererne. Maa paastaar, at ingen af Stibene havde deres Vagtr ude.

Storbritannien.

Pall Mall Gazette udvaler sin Jrefte for at de daarlige Høstudsigt i Europa og Jndien vil stille Europa i Amerikas Vold, og at Ameritanerne vil tvingsuropærerne til at betale sig sine Priser for Korn.

— Man fortæller at Prinsen af Wales nærer stor Detagelse for de forvigtigste rusiske Jøder og har indirekte støttet de jødiske Hjelpekometer i England og Jndprinsessen, uagtet hun er Czarens Støtgerinde, naar sin Gemal troligt bi i ham Bejræbelses.

— Møllerne i Leeds har forogt Mafsepriserne med 6d pr. Sark. Kollit og stormfuldt Vejvæver over hele Rigets mange Steder naar Grøden paa Wæsterns Vænder eller er saaledes nedprilet af Blæsten, at den umuligt kan hvoerog Vønderne er forvølvende.

— Foranden for det engelske Landhusholdningssekstak, Henry Chaslay, har fremfat et Jreflag, der har til Jend sig at rette de barbariske Wiesbrug Jerebindele med den transatlantiske Koferturtransport, som det har ladt saa mange Klager over. Kreaturhandlerne opbødet alt for at lvoe dette Jreflag; men det blev der ogsaa en stærk Stemning for sig, indtil der er Sandhplignis for, at det bliue gjort til Lov i næste Parlamentsamling.

— „Sally“, den berømte Ghimant (en Art for Abe) i den zoologiske Jauden i London, er død. Hun var det mest gjævnde Objekt i Samlingen siden Gelande „Jumbo“ drog med Barnum til Amerika. „Sally“ funde tale til 7. Hun tog hofkænde Jolk ved Armen og is Jredags promenaden med dem. Den berømte Naturforsker Darwin var godt befjend med denne Dame.

— De: franske Flaade afsejlede Portsmouth forr. Onsdags.

— Jorrige Onsdags hjemfsagte den engelske Rygt af en voldsom Dofan. Mange Jartspier strandsede, og paa Land blev blæste Telegraphholper og Træer opstøvedes. Stor Støbe arretdedes paa Gofden i Jreland.